FLORIN SPATARIU

Crăciun pierdut și regăsit

Crăciun pierdut și regăsit

poezii

Născut în anul 1974 în localitatea Frumoasa, Florin Spatariu se remarcă, după mai mulți ani de studiu teologic și muzical în orașul Iași, printr-o bogată activitate concertistică, pedagogică și publicistică.

Dublu absolvent al Conservatorului ieșean, secția Canto clasic (2005) și Dirijat (2006), precum și obținerea titlului de doctor în muzică în anul 2009, demonstrează o permanentă preocupare pentru latura muzicii clasice.

Concertele vocale și vocal-simfonice reprezintă sursa unei bogate acumulări culturale în domeniul muzical și cel literar. Publicații precum *Vechiul și Noul Testament în oratoriile lui Händel* (2013), *Requiemul, ultima rugăciune cântată a lui Mozart* (2015), *Meloterapia sau efectul Mozart* (traducere, 2012), precum și cele din domeniul poetic – *Poezii nerostite* (2015), *Spectacolul vieții în versuri* (2020), *Inimă de copil* (2020), *Taina olarului* (2021), *Cu și fără mască* (2021), *Apocalipsa. Șapte ceasuri ale Judecății Finale* (2022), *Cuvinte sacre și profane* (2023), *Ca nimic să nu se piardă* (2024), *Incognito* (2025), *Carmina sacra* (2025) – sunt câteva dintre titlurile care îl consacră în calitate de muzician, dirijor și autor de cărți.

Florin Spatariu

Crăciun pierdut și regăsit

poezii

Sapientia
Iași 2025

Redactor: pr. dr. Ștefan Lupu
Tehnoredactare, copertă: Ionuț-Irinel Robu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
SPATARIU, FLORIN
Crăciun pierdut și regăsit. Poezii / Florin Spatariu. – Iași: Sapientia, 2025
ISBN 978-606-578-609-7

2

© 2025 Editura SAPIENTIA
Institutul Teologic Romano-Catolic
Str. Th. Văscăuțeanu, 6
RO – 700462 Iași
Tel.: 0232/225228
Fax: 0232/211476
www.editurasapientia.ro
www.librariasapientia.ro
e-mail: slupu@itrc.ro

CUPRINS

Introducere 7

Colinda copilului surdo-mut 9

Copilul și bradul de Crăciun 11

Crăciun de pomină 15

Crăciun în Catedrala din Leningrad 17

Crăciunu-i minune 19

Crăciunul bunicii 21

Crăciunul e și nu e 23

Crăciunul lui Moș Crăciun 25

Închinare la ieslea din Betleem 29

Jocul din seara de Crăciun 31

Mărgele de-argint 35

Ne place Crăciunul 37

Noaptea de Crăciun și luna 39

Război de Sfântul Crăciun 41

Să ardă tămâia 43

INTRODUCERE

Un Crăciun în versuri, cu de toate: cu zâmbete și lacrimi, cu ironie și trăiri profunde, cu simțiri neexprimate și tăinuite, cu pace și război. Căci chiar așa este și viața noastră: o viață cu de toate.

Le doresc cititorilor lectură plăcută și regăsiri, măcar în unele versuri din acest volum.

Crăciun fericit!

COLINDA COPILULUI SURDO-MUT

1. Prin semne cu mâna și ochii cei mici,
o blândă ființă, copil surdo-mut,
încearcă să spună colinda de seară,
dar nu prin cuvinte, ci tainic, tăcut.

2. Se-atinge pe piept cu mâna căuș,
– iubire înseamnă, copil dezmierdat –,
își leagănă capul cu ochii închiși,
– se-adoarme copilul în brat legănat.

3. Se-ascunde cu chipul în palmele reci,
– obrajii de înger sunt roșii bujor –,
clipește apoi mărunt, buclucaș,
– copilul din iesle-i cerescul odor.

4. Apoi se îndreaptă spre pomul Crăciun,
afară de-acuma, de-acuma e-amurg,
se-apleacă să simtă rășina de brad,
și-ncetul se scaldă în lacrimi ce curg.

5. Se uită spre ceruri și-apoi spre pământ,
iar ochii-i încep cumva a luci,
îl văd și părinții, dar nu înțeleg:
„Ah, Doamne, măcar de-ar șopti".

6. Copilul pricepe că îngerii cânt',
dar nu îi aude, ci-i vede zburând,
iar pentru-a descrie colindul ceresc
își prinde de mână părinții dansând.

7. N-aude, nu poate să zică nimic,
cuvintele-i sunt luate de sus,
dar totuși colindă, colind surdo-mut,
Crăciunu-i copilul, copilul Isus.

COPILUL ȘI BRADUL DE CRĂCIUN

(reeditare 2015)

1. Azi în pomul de Crăciun
s-au născut steluțe,
crengile de brad sclipesc
ca niște sticluțe.

2. Vârful bradului se naltă
până spre tavan,
iar la bază se lățește
precum un bostan.

3. Printre crengi se-ascund
ele, da, bomboanele,
înfășate-n staniol,
mândrele, prințesele.

4. Mi s-a spus că bradu-i verde,
iarna ca și vara,
văd că azi e aurit,
galben e ca para.

5. Zice mama că sclipește
fiindcă joacă stelele,
pomul verde, auriu,
seamănă cu ielele.

6. Văd sub brad cutii închise,
toate sunt cadouri,
ce o fi având în ele?
Doar nu-s bibelouri!

7. Mama doarme, ca și tata,
cred că și visează,
ia, să văd eu ce minuni
stau sub pom de pază.

8. Dau să merg spre pom, ușor,
mă târăsc încetinel,
mama-aude și întreabă:
„Unde mergi, tu, motănel?”

9. Tata și el se trezește
și-mi zâmbește, că e bun,
mama strigă bucuroasă:
„A venit iar Moș Crăciun!”

CRĂCIUN DE POMINĂ

1. Cuptoru-i încins cu-o zi înainte,
ajunul nu poate să pară sărac,
bundița din piele e scoasă la rând,
pe ici și pe colo cusută-i cu-n ac.

2. Măruca din vale legendă-i de-acum,
oșenii o știu că este și vraci,
ea coace-n cuptor cum nu ai să vezi,
Crăciunul la ea înseamnă colaci.

3. Vădană-i de mult, bătrână nu e,
obrajii-i sunt roșii ca vinul pelin,
bărbatu-i s-a stins la nuntă, așa,
un trăsnet dădu de sus, din senin.

4. Acuma ea coace colaci năzdrăvani,
tăvalele-au forme de mi te smintești,
potcoave de cai și gambe de struți,
urechi de girafe și ochi de mamuți.

5. Dar ceea ce, poate, nu ai să vezi,
sunt forme cu bărbi, călugări pioși,
colaci în cuptor cu schimnici și sfinți,
dar bine hrăniți, grăsani și burtoși.

6. Colacii se vând de luptă-i pe ei,
iar banii se-adună bănuț cu bănuț,
Măruca devine bogată-n ajun
vânzând colăceii cu forme de struț.

7. Și uite așa, e ș-ăsta Crăciun,
un pic mai ciudat, dar pur românesc,
și eu mi-aș dori la anul, de sunt,
sub formă de struț, colaci să găsesc.

CRĂCIUN ÎN CATEDRALA DIN LENINGRAD

1. Cărbunii se-aprind și'n jar se prefac,
menirea lor este să ardă, și-atât,
așa cum și morții în moarte ne tac.

2. Se pune tămâie, dorit chihlimbar,
iar rostu-i acum să urce spre cer,
ofranda și ruga nu sunt în zadar.

3. Se-aude cântarea cerești oștiri,
nici oamenii tac, ci-n coruri se-ntrec,
dau slavă prin imnuri eternei iubiri.

4. Când miezul de noapte e copt de acum,
giganticul clopot trezit e din somn,
tămâia se-nalță, cărbunii sunt scrum.

5. Iar corul răsună și îngerii cânt',
imensul lăcaș se-mbracă-n lumini:
Crăciunul nu-i sus, ci-aici pe pământ.

CRĂCIUNU-I MINUNE

1. Brăduțul sclipește în plină splendoare,
de crengile verzi atârnă comori,
armata de dulciuri e prinsă pe loc:
de cei pofticioși nu are scăpare.

2. În camera rece stă zile în șir,
prin geamul de-afară se poate vedea,
tot satul e mândru cu-n verde brăduț
ce-i mult mai de preț decât un potir.

3. Copiii săraci n-au parte de mult,
le este de-ajuns lumina și-atât,
se bucură-n chiot când gustă ceva,
dau Domnului slavă, 'nchinare și cult.

4. Crăciunu-i minune cu bradul frumos,
cu tot ce aduce, cu felul de-a fi,
nimic nu ar fi din toate acestea,
de nu s-ar naște și astăzi Cristos.

CRĂCIUNUL BUNICII

1. Pe uliți aleargă vreo câțiva copii,
e seară de-acuma și gerul tăios,
la porți se opresc și bat în zadar,
bogații-n colinde nu văd un folos.

2. Copiii insistă și nu-s de oprit,
căci vor să colinde colindul cel sfânt,
să cânte și poate, primi-vor un ban,
bogaților cântu-i vânare de vânt.

3. La capăt de sat dau peste-un bordei,
bunica-i așteaptă cu câine legat,
portița cea mică deschisă e larg
și-omătul cu grijă de-o parte e dat.

4. Copiii colindă pe prispa de lut,
vreo doi sunt chiar de-a dreptul în prag,
din ochii bunicii ies lacrimi, scântei,
în suflet ea-nchide colindul cel drag.

5. Le-mparte apoi ce-a copt și făcut:
plăcinte umplute și turte-n magiun,
mănuși împletite din lână de oi,
iar banii ce-i are îi dă de Crăciun.

6. Copiii se duc cu sufletul plin,
iar buna-i ferice, o știu și o spun,
la gura sobiței se roagă un ceas
și-adoarme ferice-n Ajun de Crăciun.

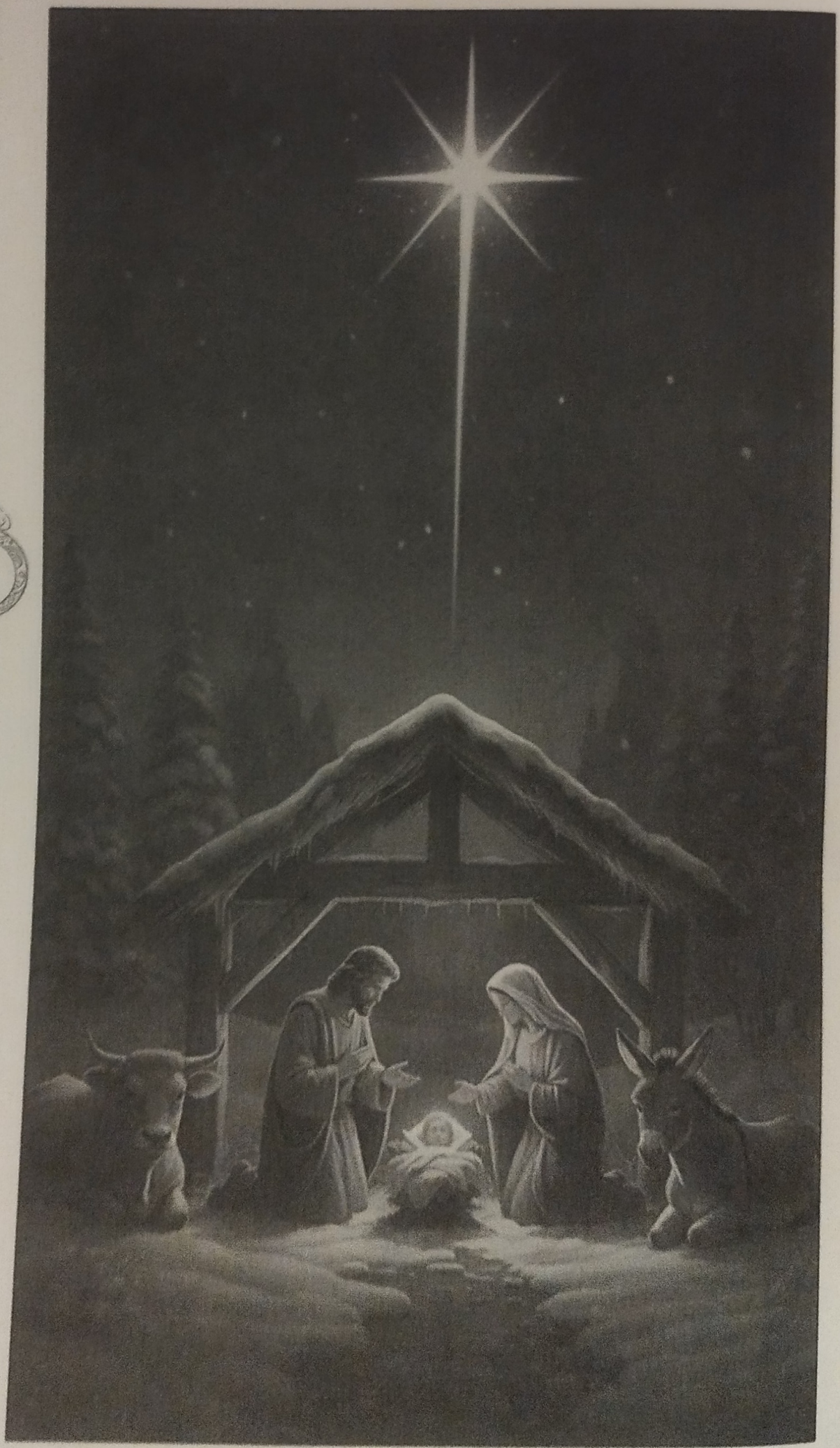

Crăciun pierdut și regăsit

CRĂCIUNUL E ȘI NU E

1. Crăciunul nu-i tot ce e sclipitor,
nu-i totul ce sare în ochii deschiși,
Crăciunul e val de trăiri și mister,
Crăciunul se simte cu ochii închiși.

2. Crăciunul nu-i doar oraș decorat,
război de-artificii zvârlit și plesnit,
Crăciunul e loc cu pace-nzestrat,
cu liniște-n suflet și-un om regăsit.

3. Crăciunul nu-i doar un show fără miez,
cu staruri și chipuri pudrate cu fard,
Crăciunul e-o casă, colibă de lut,
cu-o sobă scâncindă și lemne ce ard.

4. Crăciunul nu e Crăciun și atât,
ce vine și toți, și toți îl doresc,
Crăciunul e omul modest și curat,
copilul născut ce-n iesle-l găsesc.

5. Crăciunul e pace și bună vorbire,
simțire și veghe cu cel suferind,
o mână ce șterge obraz lăcrimând
și-alină dureri, de bine vorbind.

6. Și poate, la urmă, când totu-i curat,
când omul nu e în rană lovit,
atunci e de aur seraficul gând
ce tainic răsună: Crăciun fericit!

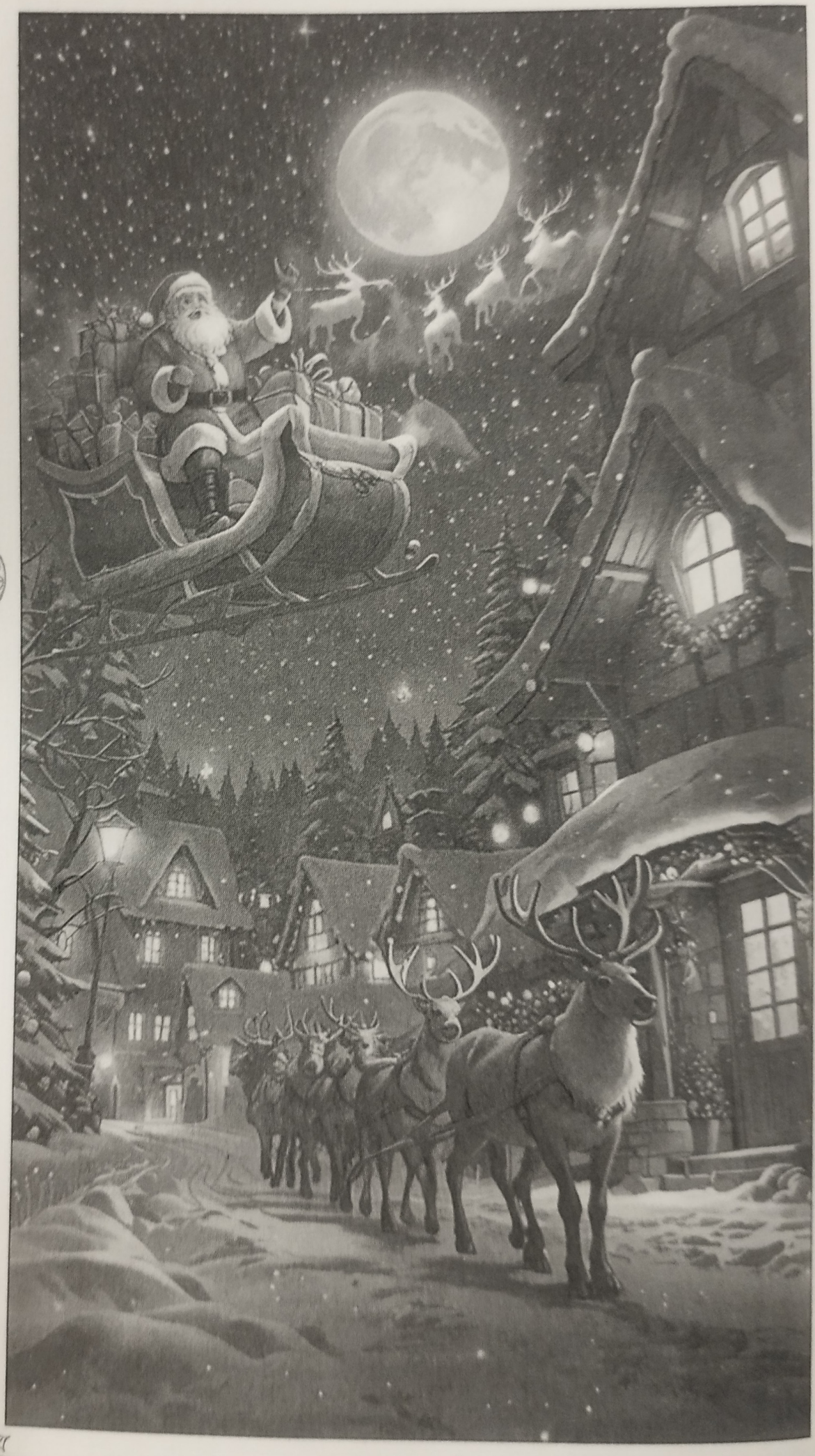

CRĂCIUNUL LUI MOȘ CRĂCIUN

1. Desaga cea mare s-a tot cam golit,
bătrânul cu barbă, numit Moș Crăciun,
nici vârsta n-o știe – săracul de el –,
se vede că este, că e ostenit.

2. Spre casă pornește cu renii la trap,
prin codrii și tundră aleargă nebuni,
în sanie-l duc pe Moșul Crăciun
ce-i plin de zăpadă pe barbă și cap.

3. Acasă-l așteaptă coliba de lemn,
pe prispă-i dulăul cel alb și fidel,
în grajdul călduț sunt renii purtați,
și hrană primesc și vorbă și-ndemn.

4. Bătrânul e singur, dar nu e uitat,
pereții colibei sunt plini de scrisori,
cuvinte sunt scrise în graiuri și limbi,
iar Moșul pe toate pân' azi le-a păstrat.

5. Căldura din sobă-l adoarme ușor,
căci drumul cel lung mi l-a obosit;
se pierde-n visare cum nici n-a visat,
visează cum este purtat pe un nor.

6. Visează cum renii au aripi de-argint,
că nu sunt doar doi, ci zece-nhămați,
că sania-i plină cu mii de copii,
sau poate mai mulți, vă jur că nu mint.

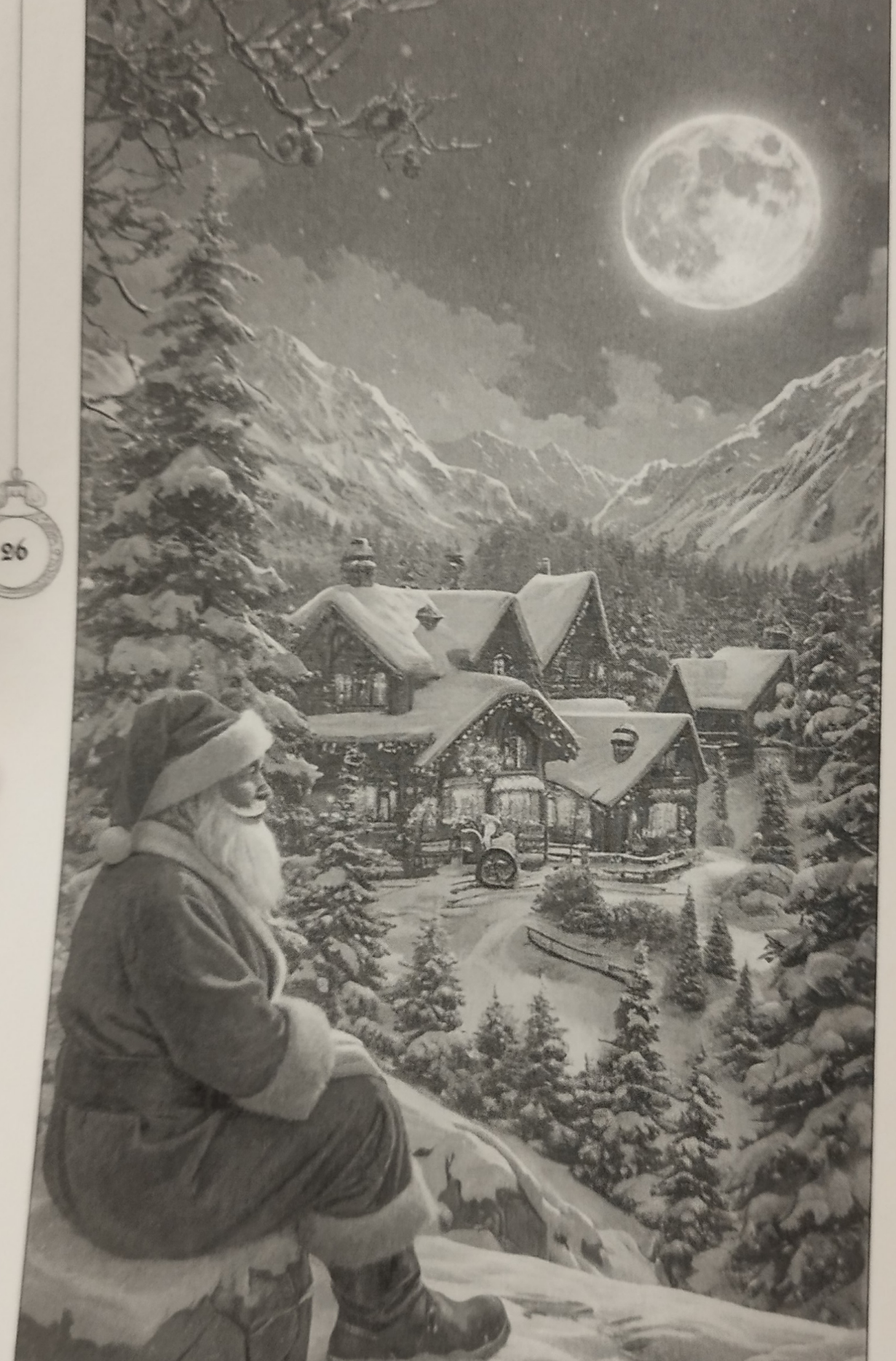

7. Visează și vede cum îngerii zbor',
cum stau și veghează copiii orfani,
cum luptă și plâng cu cei în război
și poartă spre ceruri pe cei care mor.

8. Visează și vede copii întristați,
la care bătrânul, el, Moșul Crăciun,
n-a dus mai nimic și nici n-a ajuns,
copii de părinți uitați și lăsați.

9. Apoi se trezește bătrânul om bun,
de gerul cumplit copacii trosnesc,
în soba-i de fier și focul s-a stins,
e creierul nopții, da-i totuși Crăciun.

10. Se-ncinge și pleacă la câțiva orfani,
și duce-n desagă tot ce-a mai găsit,
rămâne cu ei pân' zorii apar,
el asta tot face de ani și de ani.

ÎNCHINARE LA IESLEA DIN BETLEEM

1. Mă-mbată mirosul de fân și de lemn,
de lemnul și fânul ce leagăn îți sunt,
oițele mici se strâng, te-ncălzesc,
ciobanii-n untar bat laptele-n unt.

2. Fecioara Maria e toată-n puteri,
deși a născut, dureri a uitat,
cârlionții cei negri i-azvârle pe Prunc,
de ei și Iosif e tot fermecat.

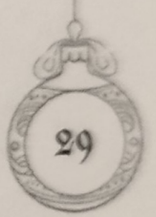

3. În jurul Mariei sunt doi dromaderi,
lumina de sus pătrunde șuvoi,
Iosif ia Copilul și-l pune la cald,
chiar între, blănoase, cocoașele moi.

4. Nici eu mă ascund, în lacrimi mă scald,
din pură-ntâmplare sunt la Betleem,
mă-nchin și-l ador pe Pruncul Isus,
i-aud și pe magi, cu: „Hai să-l vedem!”

5. Năstrușnicii îngeri ce nu-s de văzut,
acuma ei cântă cu corni și trombon,
minunea aceasta mi-e dată s-o văd,
eu sunt chiar bătrânul, bătrân Simeon.

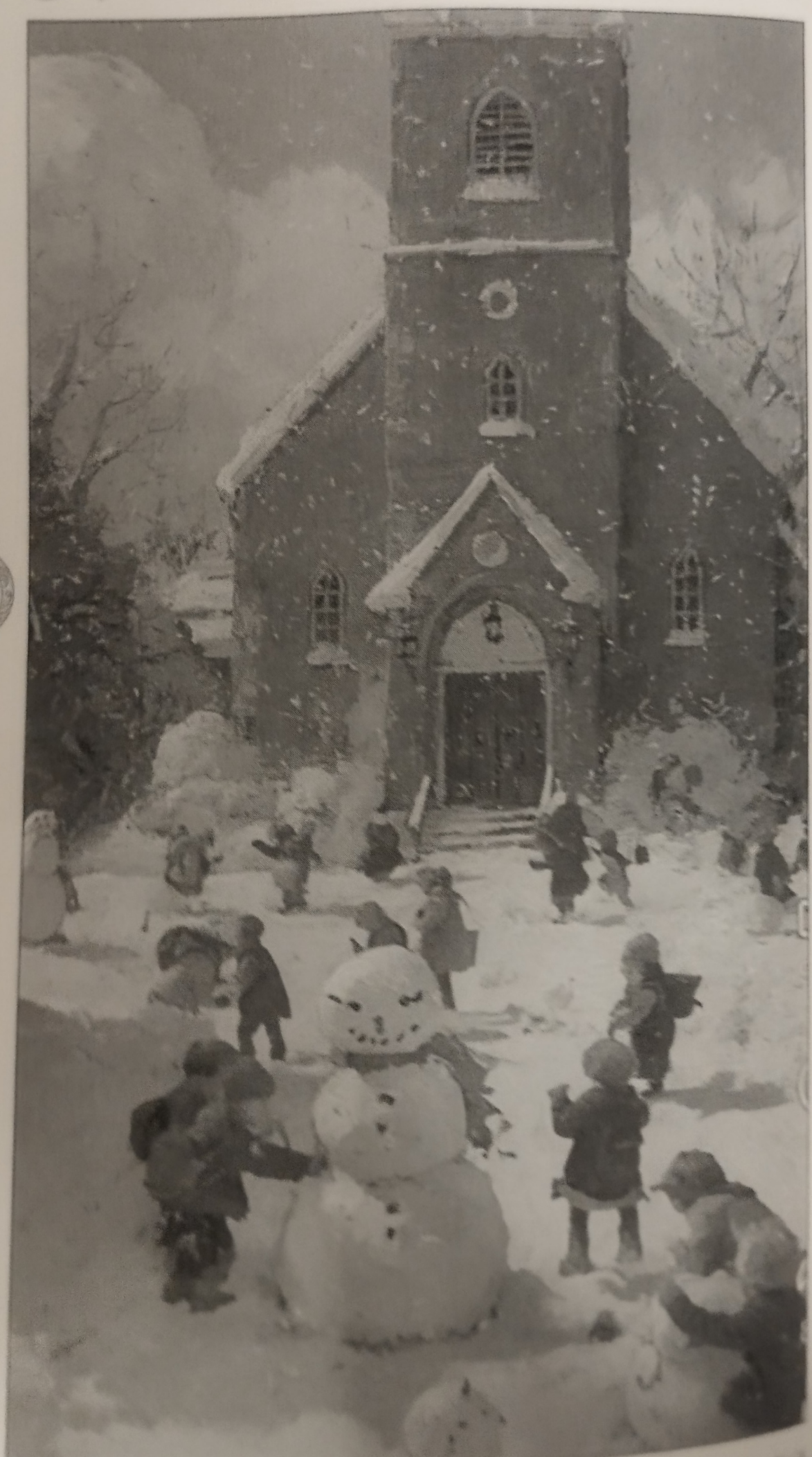

JOCUL DIN SEARA DE CRĂCIUN

1. S-a-ncins un joc nevinovat,
un joc de-a dreptul buclucaș,
fără de veste se furau
căciuli din blană de 'puraș.

2. Nu știu a spune câți eram:
vreo șapte? Opt? Un grup năuc,
eram în seara de Crăciun
pe drumul către un sătuc.

3. Copii trecuți, cam tinerei,
pulsând de viață și dorinți,
ce tocmai au scăpat cumva
de ochii aprigi de părinți.

4. Nici timpul nu mi-l amintesc
– mai mult de-o oră și ceva –
până-n sătuc să fi ajuns
la prima casă cu o stea.

5. Povestea n-a avut sfârșit,
căci fost-am singur păgubit,
o, ea, căciula mi-a furat,
un furt nici azi despăgubit.

6. Și asta s-a-ntâmplat atunci,
atunci, în seara de Crăciun,
iar eu nu uit nicicum, nicicând,
de asta și aici vă spun.

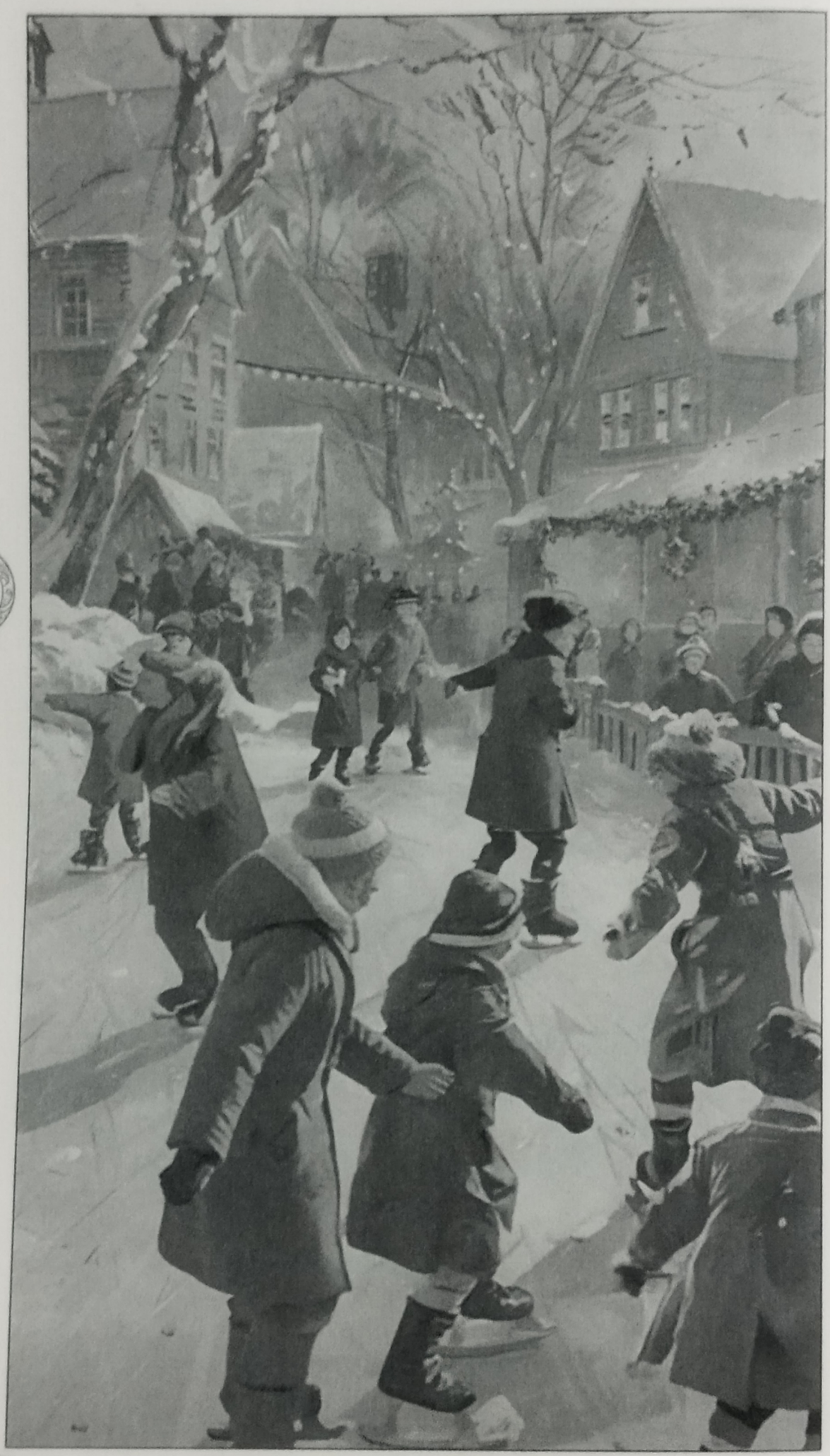

7. Așa-s și-acuma, supărat,
puteți să mă luați ca laș,
din seara ceea nu mai port
căciuli din blană de 'puraș.

MĂRGELE DE-ARGINT

1. O droaie de stele se joacă sclipind,
mărgele de-argint zvârlite pe sus,
sub ghete-mi trosnește omătul ce-l calc,
în noaptea aceasta se naște Isus.

2. Din codrii din față cu arbori semeți
se-aude ceva ce-mi place de mor,
o haită de lupi se-ntrece-n urlat,
pe șira spinării mă trece-un fior.

3. Văd brazii la geamuri ce ard în lumini,
steluțe ascunse cum nu ai să vezi,
mă poartă tot gândul la ce-i minunat,
planete cu îngeri, în flori doar livezi.

4. Colindă copiii la porțile mari,
bogații au totul, nu scurmă-n gunoi,
săracii n-au loc în case de lux,
ci-n grajduri în care sunt capre și oi.

5. Deasupra e cerul așa de-nstelat,
să râdă copiii, nu plângă niciunul,
în seara aceasta dați pruncilor tot,
în seara aceasta e simplu: Crăciunul!

NE PLACE CRĂCIUNUL

1. Scot sania mică din șura bunicii
ce-i plină de praf, păianjenii-s morți,
omătul de-afară e zahăr pudrat,
se-adună-n troieni la garduri și porți.

2. Cu mâinile mici și fără mănuși
iau frâul de sfoară ce-n ani s-a cam ros,
să credeți pe viu ce am să vă spun:
de gerul năprasnic e tare ca os.

3. În grajdul de-alături se-aude ceva:
e roibul ce-nfige copita-n podea,
potcoava de fier e gheată cu dinți,
e prinsă de unghii, de vrea sau nu vrea.

4. Cu sania mică m-arunc pe un dâmb,
sunt zeci de copii ce-astâmpăr nu au,
obrajii le sunt roșiți de la ger
și locului nu, se văd că nu stau.

5. La noapte-i Crăciunul și asta e tot,
ne ducem la Slujbe cu mâinile reci,
ne-ngheață obrajii, picioarele, tot,
dar este Crăciunul, acum și în veci.

NOAPTEA DE CRĂCIUN ȘI LUNA

1. Brădetul e plin de-omătul pufos,
iar vântul se pare că doarme ca dus,
o haită de lupi scâncește de frig,
ieri foamea pe unul în moarte-a răpus.

2. Bizonii cu blănuri, cojoace de baci,
scot aburi pe nări precum fumători,
masivii mamuți n-au frică de lupi,
de-acești 'fometați, temuți prădători.

3. Din codrul de aur cu brazii cărunți
se-aude o buhă cu glasu-i știut,
nu pare a fi cu alta-n vorbiri,
mai bine era de ar fi tăcut.

4. Pe ceru-nstelat se-arată minuni:
o lună imensă, regină iubită,
scăldată-n lumină, încinsă-n argint,
de-armate de stele în noapte cinstită.

5. În noaptea aceasta se poate vedea
– și asta de ani bătrânii ne spun,
Iosif și Maria și Pruncul Isus –,
pe lună se poate vedea că-i Crăciun.

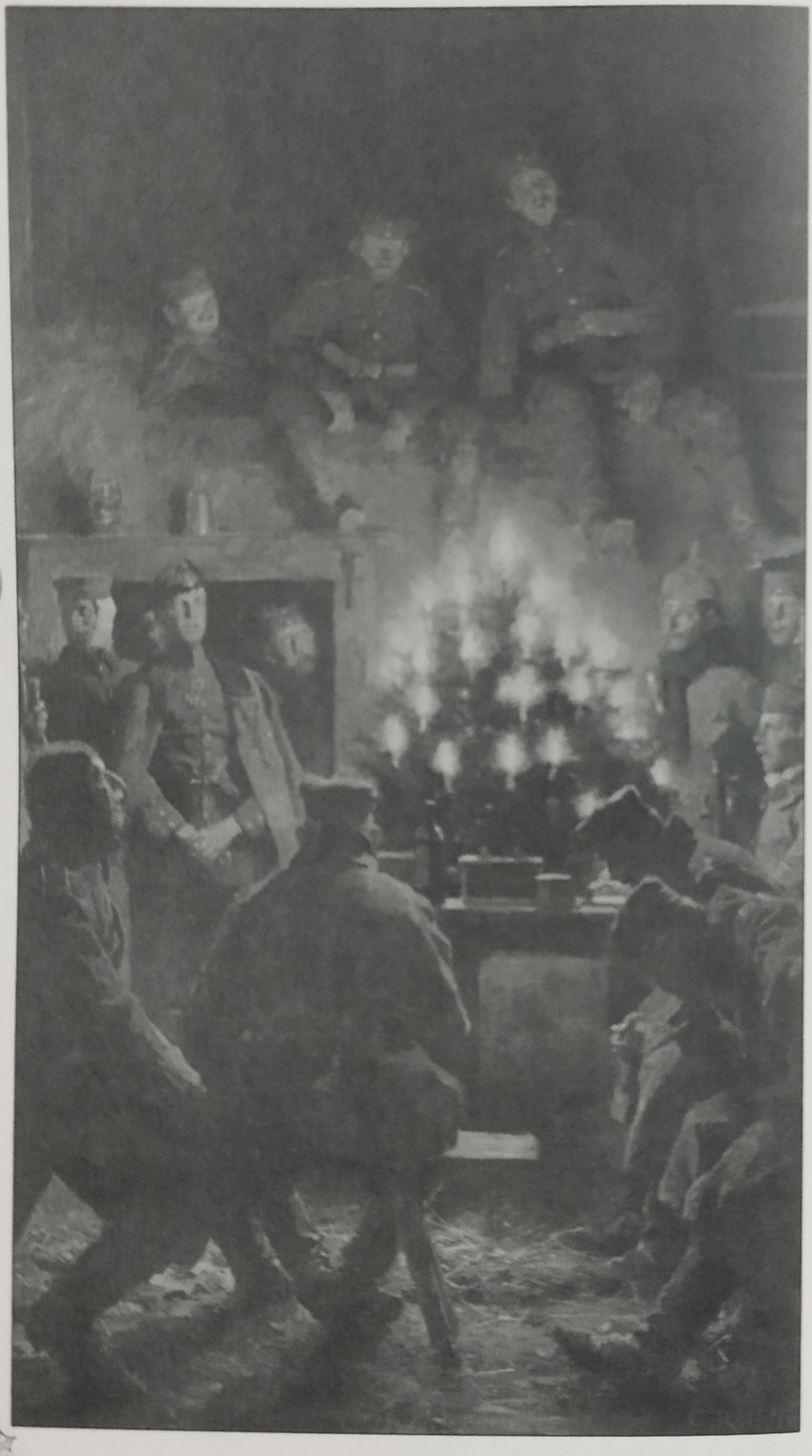

Crăciun pierdut și regăsit

RĂZBOI DE SFÂNTUL CRĂCIUN

1. Nu știm de e noapte ori poate e zi,
ne zboară deasupra rachete și foc,
nemernicii mari au poftă de bani,
la noi e doar moarte, la ei doar un joc.

2. Sicrie n-avem, la ce ar sluji,
ne ducem pe front cu lacrimi și-amar,
ne sfârtecă trupul, de parcă-s barbari,
mormintele noastre-s pământ și altar.

3. Copiii sunt duși în Gulaguri reci,
cu ură mușcați de dinți de șacali,
ierarhii fac pact cu răul văzut,
stropesc cu agheasmă pe-acești criminali.

4. Murim în tranșee, în frig și nămol,
chiar azi, chiar azi, de Sfântul Crăciun,
ne-acoperă trupul cu steag sângerând,
la ce-i bun războiul? La ce este bun?

5. Orfanii sunt mulți și încă vor fi,
durerea rămâne, un loc ce e gol,
de Sfântul Crăciun, chiar azi de Crăciun,
suntem îngropați în frig și nămol!

SĂ ARDĂ TĂMÂIA

1. Omătul se-adună în albe troieni,
căci crivățul rece îl mână cu-n bici,
motanii cei trândavi din casă nu ies,
ei dorm lângă sobe întinși pe prichici.

2. Fântânile toate țin auru-n sân,
deasupra stă omul, tăcut și stingher,
când ciutura scoate minunea de preț,
în ceață se-nchide precum un mister.

3. Și azi e Crăciunul cel mult așteptat,
iar gerul e aspru și frigul tăios,
copacii trosnesc, dar ce-au de făcut,
au trunchiul și crengile precum e un os.

4. De-odată se-aude un clopot bătând
ce cheamă norodul, vecernii au loc,
se vrea închinare, Crăciunul e azi,
să ardă tămâia cea pusă pe foc!

5. Și-aceasta să ducă spre cerul înalt,
în cântec și rugă și-n tot ce se spun',
'nchinarea dorită ce e de-nchinat
în sfânta, cinstită, în zi de Crăciun.

Bucuria
este adevăratul dar
al Crăciunului.

Papa Benedict al XVI-lea

ISBN 978-606-578-609-7

9 786065 786097

www.editurasapienta.ro